

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. czerwca 1896.

Treść: **M** 78. Ustawa zaprowadzająca ustawę o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

78.

Ustawa z dnia 27. maja 1896, zaprowadzająca ustawę o postępowaniu egzeku- cyjnym i zabezpieczającym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa rozporządzam
co następuje:

Artykuł I.

Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (Ordynacya egzekucyjna) wejdzie w życie w królestwach i krajach, w Radzie państwa reprezentowanych, równocześnie z Ustawą o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna) i będzie odtąd prawem dla postępowania w tych egzekucjach i tymczasowych zarządzeniach, które Sądom zwyczajnym są przekazane.

Z dniem tym utracą moc swoją wszelkie w innych przepisach prawnych zawarte postanowienia, dotyczące się przedmiotów, w Ordynacyi egzekucyjnej uporządkowanych, chyba że niniejsza Ustawa lub Ordynacya egzekucyjna co innego w tej mierze przepisuje.

Artykuł II.

W szczególności przestanie obowiązywać postanowienie rezolucyi z dnia 31. października 1785, Zb. ust. s. nr. 489 *lit. qq*, nadające stronom prawo poddawać się sędziemu polubownemu, chociaż egzekucya już jest w toku, tudzież zgaśnie upo-

ważnienie dozwolania egzekucyi, które na zasadzie owego postanowienia otrzymały niektóre sądy polubowne co do swoich wyroków polubownych drogą przywileju albo z mocy statutów, przez administracyę Państwa zatwierdzonych.

Artykuł III.

Moc obowiązującą zastrzymają istniejące przepisy ustawowe o prawach pierwszeństwa, tudzież o zabezpieczeniu i ściąganiu podatków i innych prestayj na cele publiczne, niemniej też innych powinności, pod względem ich ściągania z podatkami prawnie porównanych, jakoteż takich wierzytelności Skarbu państwa, o których władze administracyjne orzekają i które one likwidują; pozostaną też w mocy przepisy o zabezpieczeniu kar dochodowo-skarbowych, o zabezpieczeniu wierzytelności z umów dzierżawnych, tyjących się dochodów publicznych, i o ściąganiu tego rodzaju wierzytelności.

O ile w myśl owych przepisów może mieć miejsce postępowanie sądowe w celu zabezpieczenia i ściągnięcia roszczeń i wierzytelności, w ustępie pierwszym określonych, o tyle będą, pod względem dozwolenia i przeprowadzenia egzekucyi lub postępowania zabezpieczającego, przestrzegane przepisy Ordynacyi egzekucyjnej. Odrębne przepisy, w tym przedmiocie obowiązujące, rozstrzygają o tem, czyli zobowiązanemu lub osobie trzeciej służy droga prawa, by tego rodzaju roszczeniom lub wierzytelnościom albo egzekucyi tychże zaoponować.

Co się tyczy dochodzenia praw do przedmiotów, które drogą egzekucyi politycznej zajęto (§. 37 Ordynacyi egzekucyjnej), obowiązują wyłącznie przepisy

Procedury cywilnej i Ordynacji egzekucyjnej. Dla takiej skargi właściwym będzie Sąd powiatowy okręgu, w którym w chwili zaniesienia skargi znajdują się wszystkie przedmioty lub część tychże, na których zaskarżone prawa rzekomo istnieją.

Artykuł IV.

Nietkniętymi pozostaną prawa, które wyjątkowo służą niektórym spółkom, zakładom i towarzystwom na zasadzie ich statutów, prawnie postanowionych lub przez administrację Państwa zatwierdzonych, które im przyznają wyjątkowe korzyści pod względem egzekucji politycznej lub sądowej, ale z następującymi ograniczeniami, które bez względu na odmienne postanowienia ich statutów, obowiązując będą, jako to:

1. pod względem spółdziałania Sądów zwyczajnych w przeprowadzeniu egzekucji należy się wyłącznie trzymać odpowiednich przepisów Ordynacji egzekucyjnej;

2. jeżeli na rzecz tych spółek, zakładów i towarzystw ma być administracja przymusowa zaprowadzona, obowiązują co do zamianowania zarządcy przepisy §§. 106 do 108 Ordynacji egzekucyjnej;

3. według przepisów Ordynacji egzekucyjnej o przystąpieniu do postępowania egzekucyjnego ocenia się, czy komu wolno wstąpić do postępowania wiszącego i czyli istnieją warunki po temu;

4. pod względem udzielenia przybicia, odnoszącego się do fizycznych rzeczy ruchomych, na licytacji sprzedanych, będą obowiązowały przepisy §§. 277 i 280 ust. 2 Ordynacji egzekucyjnej,

Artykuł V.

Postanowienia artykułów III. i IV. lit. b) do d) ministeryalnego rozporządzenia z dnia 28. października 1865, Dz. u. p. Nr. 110, o wyjątkach od powszechnych ustaw sądowniczych, istniejących dla zakładów, które się trudnią czynnościami kredytowymi, pozostaną z tem ograniczeniem w mocy, że należy ocenić według przepisów Ordynacji egzekucyjnej o przystąpieniu do postępowania licytacyjnego, czy wolno wstąpić do wiszącego postępowania licytacyjnego (lit. d) i jakie są tego warunki.

Artykuł VI.

Dla postępowania egzekucyjnego zatrzymają również i nadal moc swoją te przepisy prawne, które albo oznaczone rzeczy zupełnie z obiegu wyjmują, albo ograniczają ich pozbycie lub nabywanie na nich własności.

Artykuł VII.

W mocy pozostaną przepisy prawne, tudzież układy, traktatami państwowymi objęte, które w przypadkach, gdy chodzi o egzekucję wierzytelności pieniężnych lub gdy postępowanie w celu zabezpieczenia tego rodzaju wierzytelności ma miejsce, bądź uwalniają niektóre rzeczy, prawa lub wierzytelności zupełnie, bądź co do nich na tego rodzaju środki egzekucyjne i zabezpieczające jedynie w pewnych granicach lub z pewnymi ograniczeniami pozwalają.

Artykuł VIII.

W szczególności pozostaną nietkniętymi:

1. przepisy ustawy o cłach i monopolach z dnia 11. lipca 1835 o ograniczonym używaniu sądowych środków egzekucyjnych i zabezpieczających, gdy się rozchodzi o zajęcie narzędzi, przyrządów i innych rzeczy, do wyrobu i przyrządzania przedmiotów monopolów rządowych potrzebnych, tudzież przepisy, ograniczające pozbycie i zastawienie przedmiotów, względem których zarząd państwowy wykonywa prawa, Państwu zastrzeżone;

2. przepisy dekretu nadwornego z dnia 11. maja 1841, Zb. ust. s. Nr. 535, ograniczające nabycie prawa zastawu na materyale tytoniowym, u trafikantów się znajdującym, tudzież pozbycie tegoż;

3. przepisy ministeryalnego rozporządzenia z dnia 31. marca 1853, Dz. u. p. Nr. 91, które nie pozwalają na zastawienie i pozbycie upoważnienia do fabrykacji prochu strzelniczego i wyłączają od sądowego zabezpieczenia i egzekucji proch strzelniczy, materyały, do jego fabrykacji koniecznie potrzebne, jakoteż potrzebne do tego narzędzia i inne rzeczy;

4. przepisy ustawy o cłach i monopolach, odnoszące się do towarów, przedmiotem postępowania cłowego będących;

5. przepisy dekretu nadwornego z dnia 16. maja 1793, Zb. u. s. Nr. 103, ograniczające położenie sądowego zapowiedzenia i egzekucją sądową na okrętach, przeznaczonych do przewozu dobra rządowego w czasie wojny, i na sprzęcie do nich należącym, tudzież na płacy mistrza okrętowego;

6. przepisy dekretu nadwornego z dnia 13. maja 1814, Zb. u. s. Nr. 1086 i z dnia 15. lutego 1815, Zb. u. s. Nr. 1132, ograniczające sądowe zapowiedzenia i zajęcia w czasie trwania kontraktu dostawy, przewozu lub innej treści umowy, zawartej między Skarbem Państwa a osobą prywatną;

7. przepisy patentu z dnia 5. listopada 1837, Zb. u. s. Nr. 240, które nie pozwalają uzyskania zapowiedzenia lub nabycia prawa zastawu względem uprawnień, odnoszących się do służby pocztowej i dochodów, jakie z tych uprawnień ciągną poczmistrze, tudzież względem pieniędzy, które oni na rachunek Skarbu Państwa pobrali, niemniej też względem środków transportowych, przyrządów i narzędzi, do służby pocztowej przeznaczonych, w końcu względem przesyłek, zakładom pocztowym oddanych, ale jeszcze nie doręczonych;

8. przepisy ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 50, o egzekucyi na majątku kościelnym i na majątku prebendy;

9. przepisy cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. września 1886, Dz. u. p. Nr. 144 i ogłoszenia całego Ministerstwa z dnia 8. listopada 1886 Dz. u. p. Nr. 151, wzbraniające zajęcia środków ruchu, do obcych dróg żelaznych należących;

10. przepisy ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64, które nie pozwalają na zarządzanie środkami egzekucyjnymi i zabezpieczającymi względem towarów, na które wydano list składowy, tudzież względem praw, służących na odpowiednim towarze temu, kto ma w rękach list składowy posiadawcy albo list składowy zastawniczy.

Artykuł IX.

Również pozostaną w mocy:

1. przepisy dekretu kancelaryi nadwornej z dnia 29. września 1835, Zb. u. s. Nr. 84, o ograniczeniu egzekucyi na wojskowych kaucyach małżeńskich;

2. przepisy Ordynacji notaryalnej (ustawa z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 75) o ograniczeniu egzekucyi na kaucyach notaryalnych;

3. przepisy ustawy z dnia 23. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 48, o ograniczeniu egzekucyi na kaucyach, składanych przez właścicieli zakładów zastawniczych;

4. przepisy ustawy z dnia 28. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 56, które wzbraniają położenia zapowiedzeń i prowadzenia egzekucyj na oszczędnościach, w pocztowym Urzędzie kasy oszczędności lokowanych, a względnie na książeczkach wkładkowych pocztowych kas oszczędności;

5. przepisy dekretu nadwornego z dnia 21. sierpnia 1838, Zb. u. s. Nr. 291, wzbraniające zapowiedzenia lub sądowego zajęcia wierzytelności, które jeszcze nie są płynnymi i w kasach publicznych jeszcze nie zostały wyasygnowane, ale ze zmianą, wynikającą z §. 299 Ordynacji egzekucyjnej;

6. przepisy ograniczające zapowiedzenia i egzekucye, odnoszące się do datków alimentacyjnych, do plac wdowich, do datków zaopatrzenia,

udzielanych ze strony następujących zakładów i towarzystw:

- a) instytutu zaopatrzenia subjektów handlowych, którzy utracili zdolność do służby (pensyjny Instytut prywatny wiedeńskich subjektów handlowych);
- b) Towarzystwa zaopatrzenia ubogich i ułomnych członków wiedeńskiego wydziału prawnego;
- c) pensyjnego Towarzystwa wiedeńskiego grona doktorskiego prawnego dla wdów i sierót;
- d) wiedeńskiego stowarzyszenia wdowiego medyczo-chirurgicznego;
- e) zakładu zaopatrzenia ubogich i ułomnych adwokatów pragskich i członków tamtejszego wydziału prawnego;
- f) pragskiego zakładu wdów, sierót i głuchoniemych;

7. przepisy dekretu nadwornego z dnia 23. marca 1793, Zb. u. s. Nr. 94, niedopuszczające zapowiedzenia prebendy kanoniczek;

8. przepisy ustawy z dnia 21. kwietnia 1882, Dz. u. p. Nr. 123, tyjące się egzekucyi na poborach osób, w publicznej służbie zostających i osób po nich pozostałych, ale z tą zmianą, że w przypadku, gdy ma być ściągniętą prawnie należąca się alimentacja, pozostanie zobowiązanemu wolną połowa tych rocznych poborów, któreby inaczej z pod egzekucyi były całkowicie wyjęte;

9. przepisy §§. 24 do 26 ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, ograniczające egzekucyę na poborach urzędników sędziowskich, gdy się rozchodzi o ściągnięcie roszczenia regresowego Państwa;

10. przepisy ustawy z dnia 29. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 68, tyjące się zabezpieczenia i egzekucyi, gdy przedmiotem tychże są pobory, ze stosunków robotniczych lub służbowych wynikające, niemniej też przepisy ustawy z dnia 26. maja 1888 Dz. u. p. Nr. 75, tyjące się egzekucyi na poborach osób, mających stałą służbę prywatną i pozostałych po nich osób, tudzież na pensyach, prowizjach, datkach na utrzymanie i wychowanie, które zakłady, towarzystwa albo spółki udzielają swoim członkom lub osobom po nich pozostałym, atoli z tą zmianą, że połowa tej części rocznych poborów, któraby inaczej była z pod egzekucyi całkowicie wyjęta, pozostanie wolną zobowiązanemu, gdy się rozchodzi o egzekucyę podatków i danin na cele publiczne, do których będą też zaliczone dodatki, na cele administracyi publicznej rozpisane, tudzież o należytości przenośne, jakoteż gdy świadczenie z tytułu alimentacyi, z prawa się należącej, ma być ściągnięte;

11. przepisy powszechnej ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854, Dz. u. p. Nr. 146, które nie dopuszczają zapowiedzenia i egzekucji na zarobku ugodowym lub dziennym robotników górniczych;

12. przepisy ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888, ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, ustawy z dnia 28. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 127, i ustawy z dnia 16. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 202, ograniczające środki egzekucyjne i zabezpieczające, jeżeli one mają być wykonane na wierzytelnościach, które na zasadzie tych ustaw służą osobom do żądania odszkodowania uprawnionym, a względnie osobom ubezpieczonym, w obec zakładów ubezpieczenia od wypadków, kas chorych, kas brackich lub też w obec zarejestrowanych kas zapomogowych;

13. przepisy ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 120, ograniczające środki egzekucyjne i zabezpieczające, jeśli one mają być wykonane na wierzytelnościach do krajowego funduszu ubezpieczeń im. Ces. Franciszka Józefa I. w Pradze.

Artykuł X.

Pieniądze, które kolektanci loteryjni na rachunek Państwa podnoszą, nie mogą być na korzyść roszczeń przeciwko tymże kolektantom loteryjnym ani egzekucji poddane ani też zarządzeniom zabezpieczającym.

Przepisy prawne o uwolnieniu wygranych na loteryi od zapowiedzenia pozostaną nietkniętymi.

Artykuł XI.

Niema osobnej egzekucji na materyały, przeznaczone do utrzymania i prowadzenia zakładów żeglugi parowej, przewozu na rzekach, zakładów telegraficznych, telefonicznych i publicznych domów składowych, jak długo się znajdują w posiadaniu przedsiębiorstwa.

Artykuł XII.

Zarówno też i w postępowaniu konkursowem obowiązują przepisy artykułów VI. do XI., tudzież przepisy Ordynacji egzekucyjnej, które rzeczy, prawa i wierzytelności w zupełności z pod egzekucji sumy pieniężnej wyjmują, albo też względem owych rzeczy, praw i wierzytelności pozwalają używać środków, tego rodzaju egzekucji służących, jedynie w pewnych granicach i z pewnemi ograniczeniami.

Artykuł XIII.

Nietkniętymi pozostaną:

1. przepisy §. 47 ustawy z dnia 19. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 70, tyjące się zakładania ksiąg kolejo-

wych, skutków praw hipotecznych, na drodze żelaznej uzyskanych, i hipotecznego zabezpieczenia prawa zastawu, służącego posiadaczom kolejowych obligacji pierwszeństwa;

2. przepisy o doręczaniu rezolucyj sądowych, na wpisy hipoteczne przyzwalających, mimo że doręczenie odbywa się w ciągu trwania egzekucji;

3. przepisy §. 19 cesarskiego patentu z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208, o tem, kiedy Sądy z urzędu wprowadzenie postępowania egzekucyjnego nakazują;

4. przepisy ministeryalnego rozporządzenia z dnia 5. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 227, i z dnia 11. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 30, o ściąganiu i o przemianie kar pieniężnych, które Sądy w postępowaniu cywilnem i karnem orzekają;

5. przepisy powszechnej ustawy hipotecznej o zabezpieczeniu praw i roszczeń zapomocą prenotacji w księdze gruntowej;

6. przepisy dekretu nadwornego z dnia 5. listopada 1819, Zb. u. s. Nr. 1621, o zastawniczem opisaniu wniesionych ruchomości, w celu zabezpieczenia komornego i dzierzawnego;

7. przepisy powszechnej ustawy hipotecznej o warunkach i skutkach uwidocznienia wypowiedzenia wierzytelności hipotecznej, uwidocznienia skargi hipotecznej, uwidocznienia wytoczonego sporu, tudzież przepisy o właściwości dla dozwalania tego rodzaju uwidocznień;

8. przepisy ustawy z dnia 16. marca 1884, Dz. u. p. Nr. 36, o uwidocznieniu skargi zaczepiającej w księdze gruntowej;

9. przepisy artykułu 310 ustawy handlowej i §. 47, ustawy ją zaprowadzającej, o publicznej sprzedaży zastawu.

Artykuł XIV.

Nietkniętymi pozostaną:

1. przepisy o przejściu ciężarów gruntowych na cele kościelne i szkolne, na nabywcę posiadłości;

2. przepisy udzielające ustawowego prawa zastawu lub prawa pierwszeństwa prestacyom na cele kościelne i szkolne.

Artykuł XV.

Nie uwłaczając postanowieniu §. 265 Ordynacji egzekucyjnej, pozostaną nietkniętymi przepisy §§. 1 do 3 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu z dnia 2. lipca 1859, Dz. u. p. Nr. 120, o prowadzeniu egzekucji na obligacjach publicznych, na oznaczone nazwisko opiekujących

lub przez winkulację na cel wyrażony przeznaczonych, jakoteż przepisy o uzyskaniu sądowego zapowiedzenia na powyższych obligacjach.

Porządek, w jakim po sobie idą prawa zastawu, na tego rodzaju obligacjach nabyte, jeżeli one się tyczą samej obligacji i kuponów procentowych, zależy od chwili dokonanego zajęcia (§§. 253, 256 i 257 Ordynacji egzekucyjnej); jeżeliby zaś procent był pobierany w kasie publicznej bez kuponów, zależy nabycie i pierwszeństwo prawa zastawu od przepisów §§. 295 i 300 Ordynacji egzekucyjnej.

Artykuł XVI.

Ilekró Ordynacja egzekucyjna powołuje się na powszechną ustawę hipoteczną (ustawa z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 95), będą w krajach, gdzie się księgi ingrosacyjne prowadzą, stosowane odpowiednie przepisy prawne, dla ksiąg ingrosacyjnych obowiązujące.

Postanowienia Ordynacji egzekucyjnej, które zależą od tego, aby istniała księga, według przepisów powszechnej ustawy hipotecznej prowadzona, będą w krajach, gdzie się księgi ingrosacyjne prowadzą, analogicznie stosowane. Drogą rozporządzeń będą wydane szczegółowe o tem przepisy, tudzież o tem, jak mają być wykonane wszelkie postanowienia Ordynacji egzekucyjnej, ksiąg publicznych się tyczące, w krajach, gdzie istnieją księgi ingrosacyjne; tą drogą też się postanowi, które z odnośnych przepisów Ordynacji egzekucyjnej w krajach tych nie będą obowiązywały i jakimi to instytucjami egzekucyjnymi, w takich przypadkach, akty hipoteczne zastąpione będą. Zawsze jednak będą w krajach, mających księgi ingrosacyjne, następujące zasady przestrzegane:

1. pod względem egzekucyi przez uzasadnienie przymusowego prawa zastawu (§. 87 i n. Ordynacji egzekucyjnej), jakoteż pod względem zabezpieczenia wiarytelności pieniężnych za pomocą prenotacyi prawa zastawu na dobrach nieruchomości (§. 374 Ordynacji egzekucyjnej), będą i nadal obowiązywały dotychczasowe przepisy prawne;

2. ilekró według Ordynacji egzekucyjnej mają być z powodu przymusowej administracyi i licytacyi, z powodu egzekucyi na prawa, na dobrach nieruchomości zahipotekowane, lub z powodu tymczasowych zarządzeń, uwagi w księdze gruntowej zapisane lub z niej wykreślone, to będzie miała miejsce ingrosacja odpowiednich uchwał (rezolucyj) z urzędu. Ta ingrosacja będzie miała skutki, które Ordynacja egzekucyjna do uwidocznień w księdze gruntowej

przywiązuje, z tym dodatkiem, że pierwszeństwo stosuje się do dnia dokonanej ingrosacyi;

3. w innych przypadkach aniżeli określonych pod l. 1 i 2, nie mogą być stosowane przepisy Ordynacji egzekucyjnej, które się odnoszą do prenotacyi lub uwidocznień hipotecznych;

4. przepisy §§. 145, ustęp 3 i 170, l. 1 Ordynacji egzekucyjnej, odnoszące się do posiadłości, które nie są wpisane do księgi publicznej, obowiązują względem wszelkich posiadłości;

5. przepis §. 184, l. 3, wcale nie będzie stosowany.

Artykuł XVII.

Nietkniętymi pozostaną przepisy §. 4 Ordynacji notaryalnej (ustawa z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 75). Dla skarg, mocy wykonawczej aktu notaryalnego zaprzeczających, będą obowiązywały postanowienia, które Ordynacja egzekucyjna zaprowadza dla skarg, w §. 36 określonych. Odłożenie egzekucyi (§. 42, l. 1 Ordynacji egzekucyjnej) może Sąd także w tym przypadku rozkazać, jeżeli sądowe oględziny lub dokument wykażą, jako przy spisaniu lub wygotowaniu aktu notaryalnego zostały naruszone przepisy, od zachowania których według Ordynacji notaryalnej zależy, aby akt posiadał znaczenie dokumentu publicznego lub miał moc wykonawczą.

Artykuł XVIII.

Pod względem ocenienia i przedaży miar kopalnianych i dziennych, odebranie których już zostało prawomocnie orzeczone, będą również i w przyszłości obowiązywały przepisy §§. 253 do 262 pow. ust. górniczej.

Artykuł XIX.

Przepisy §§. 86 i 373 Ordynacji egzekucyjnej obowiązują również co do wyroków sądowych i innych z nimi porównanych orzeczeń Sądów Bośni i Hercegowiny, jakoteż co do nakazów płatniczych, przez te Sądy wydanych, i co do ugód, przed nimi zawartych.

Artykuł XX.

Wyraz „Państwo“ w rozumieniu Ordynacji egzekucyjnej znaczy tyle co obszar królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych. Osoby, które na tym obszarze nie używają prawa obywatelstwa państwowego, będą wobec przepisów Ordynacji egzekucyjnej uważane za obce.

Artykuł XXI.

Ilekcio Ordynacya egzekucyjna powołuje się na postanowienia prawa cywilnego, rozumie przez nie tak przepisy powszechnej Księgi ustaw cywilnych, jakoteż przepisy prawa handlowego i Ordynacyi wekslowej, tudzież normy prawa prywatnego, w innych ustawach zawarte.

Artykuł XXII.

Zawarte w §. 4, l. 6 i w §§. 5 i 6 Ordynacyi egzekucyjnej przepisy o właściwości dla dozwozenia egzekucyi będą również stosowane w egzekucyach orzeczeń i ugód Sądów polubownych do spraw ubezpieczenia od wypadków (§. 38 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), Sądów polubownych kas chorych (§. 41, ust. 2 ustawy z dnia 30. marca 1888. Dz. u. p. Nr. 33), Sądów polubownych kas brackich (§. 20, ust. 2 ustawy z dnia 17. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 14) i Sądów przemysłowych (§. 75, ust. 2 ustawy z dnia 14. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 63).

Artykuł XXIII.

Ani urzędnicy sędziowscy, ani Państwo nie odpowiadają za uszczerbek w majątku, przez to powstały, że Sąd zaniechał polecić z urzędu odpowiednie korzystne umieszczenie złożonej u niego gotowizny, w myśl §. 77 Ordynacyi egzekucyjnej.

Artykuł XXIV.

Ilekcio z powodu prowadzonej egzekucyi okaże się potrzeba ustanowienia spólnego kuratora posiadaczy zapisów częściowych, na okaziciela opiekujących lub przez indos przenośnych, a to w tym celu, aby osoby trzecie nie miały przeszkody w dochodzeniu praw swoich, wolno Sądowi egzekucyjnemu przedstawić z urzędu wniosek ustanowienia kuratora Sądowi, który według ustawy z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 49, do tego jest właściwym.

Artykuł XXV.

Egzekucya na udziałach w majątku gwarentwa, dla prowadzenia przedsiębiorstwa górniczego założonego (kuksy), będzie przeprowadzoną według przepisów o egzekucyi na ruchomościach fizycznych.

Artykuł XXVI.

Postanowienia §. 72 powszechnej ustawy hipotecznej o uwidocznieniu przymusowej licytacyi obowiązują też w sprawie uwidocznienia udzielonego przybicia (§. 183 Ordynacyi egzekucyjnej).

Artykuł XXVII.

Ilekcio istniejące ustawy i rozporządzenia, które mimo że Ordynacya egzekucyjna wejdzie w życie, w całości w mocy pozostaną, dopuszczają dozwozenia egzekucyi dla zabezpieczenia lub szczególnych środków zabezpieczających, będą do przedsiębrać się mających czynności zabezpieczających i w odpowiedniem postępowaniu stosowane przepisy Ordynacyi egzekucyjnej o czynnościach egzekucyjnych w celu zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych (§. 370 do 377) tudzież przepisy o tymczasowych zarządzeniach (§§. 378 do 402). O zarządzenie w mowie będących środków egzekucyjnych lub zabezpieczających należy prosić Sąd, który przepisy Ordynacyi egzekucyjnej do ich dozwozenia powołują, chyba że powyższe ustawy i rozporządzenia właściwość sądową w sposób odmienny urządzają.

Będą zatem w przyszłości przepisy Ordynacyi egzekucyjnej o czynnościach egzekucyjnych dla zabezpieczenia wierzytelności pieniężnych tudzież o tymczasowych zarządzeniach w ten sposób obowiązywały:

1. że one zastąpią przepis §. 13 ustawy z dnia 18. kwietnia 1869, Dz. u. p. Nr. 44, dopuszczający egzekucyę dla zabezpieczenia na zasadzie wyroku, który zapadł zanim się spór kompetencyjny przed Trybunałem państwa rozpoczął;

2. że one zastąpią przepis §. 74 ustawy z dnia 14. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 63, zezwalający na egzekucyę dla zabezpieczenia na zasadzie wyroku sądu przemysłowego, który jeszcze podlega zaczepianiu;

3. że według nich nastąpi zabezpieczenie prawa regresowego Państwa w przypadku §. 25 ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, tyczącej się urzędzenia prawa skargi, służącego stronom z powodu naruszenia praw, popełnionego przez urzędników sędziowskich podczas urzędowania.

4. że zgodnie z owymi przepisami zarządzi sędzia cywilny zabezpieczenie wierzytelności w przypadkach §. 11 ustawy z dnia 28. maja 1881, Dz. u. p. Nr. 47, o pomocy przeciwko nierzetelnym praktykom przy zawieraniu interesów kredytowych;

5. że według nich otrzyma zabezpieczenie, kto po myśli §. 7 ustawy z dnia 6. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 72, prosi o nie na podstawie orzeczenia, wydanego w drodze administracyjnej przez władze Armii czynnej, Marynarki wojennej i Obrony krajowej.

Artykuł XXVIII.

Wierzycielowi, który dla swej wykonalnej wierzytelności ma uzasadnione prawo zastawu na posiadłości albo którego wierzytelność już się na posiadłości egzekwuje, wolno dochodzić wykreślenia poprzednich wierzytelności hipotecznych tem samem

prawem, jakie służy właścicielowi posiadłości, który wierzytelność spłacił lub też z innej przyczyny prawo to uzyskał; w tym celu droga prawa stoi wierzycielowi otworem albo może on rozpocząć postępowanie amortyzacyjne. To wszystko jednak nie ma miejsca, gdy się rozchodzi o wierzytelność w annuitetach spłacalną, a jedynie raty zostały popłacone.

Wierzyciel, który drogą skargi dochodzi roszczenia do wykreślenia, jakie właścicielowi służy, winien temuż właścicielowi oznajmić spór sądownie; uchwała zarządzająca postępowanie amortyzacyjne będzie także właścicielowi doręczoną.

Artykuł XXIX.

Sąd zastanowi egzekucję na żądanie zobowiązanego, jeżeli roszczenie, na rzecz którego dozwolono egzekucji na zasadzie wyroku polubownego, opiera się na interesie dyferencyjnym, który za grę lub zakład powinien być poczytany, Żądanie to może być dochodzone tak zapomocą rekursu od dozwolenia egzekucji jakoteż drogą skargi. Skargę wnosi się do Sądu, któremu w pierwszej instancji przedstawiono wniosek na udzielenie egzekucji.

Po wniesionym rekursie lub skardze, może być, na wniosek, egzekucya aż do prawomocnego rozstrzygnięcia skargi odłożona; pod względem odłożenia obowiązują w tym przypadku przepisy §§. 43 i 44 Ordynacji egzekucyjnej.

Artykuł XXX.

Niemniej będzie, na żądanie zobowiązanego, zastanowioną egzekucya, na zasadzie wyroku polubownego dozwolona, jeżeli zobowiązany przystąpił do umowy na sąd polubowny ze względu na porozumienie, jakie między członkami związku przedsiębiorców w tej osnowie stanęło (kartel), że materiały, narzędzia i inne środki pomocnicze, których on dla swej produkcji przemysłowej potrzebuje, mogą być w obrocie krajowym jedynie pod tym warunkiem pozbywane, że kupujący podda się orzeczeniu sądu polubownego co do sporów, jakie z tego rodzaju interesu mogą powstać. Pod względem dochodzenia żądania zastanowienia i w sprawie odłożenia egzekucji, obowiązują przepisy artykułu XXIX; pochodzące od zobowiązanego żądanie zastanowienia będzie odrzucone, jeżeli on się podczas rozprawy przed sędziami polubownymi wyraźnie zrzekł zarzutów przeciwko egzekucji, jakie wynikają z rzeczonyj wadliwości umowy na sąd polubowny.

Przepisy niniejszego i poprzedniego artykułu w niczem nie uwłaczają odrębnym postanowieniom o zaczepianiu orzeczeń giełdowych sądów polubownych na zasadzie artykułów XXIII, l. 1 i XXV, ustęp 1 ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną (ustawa z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112).

Artykuł XXXI.

O ile następne artykuły inaczej nie rozporządzają, o tyle będą akty egzekucyjne, na które Sądy w instancji pierwszej, przed wejściem w życie Ordynacji egzekucyjnej pozwoliły, wykonane podług przepisów dotychczas dla nich obowiązujących i przez Sądy, które dotychczas były dla nich właściwymi.

Gdy już Ordynacya egzekucyjna zacznie obowiązywać, nie będzie to przeszkodą w stosowaniu jej przepisów, że wniosek na egzekucję lub na zabezpieczenie opiera się na tytule egzekucyjnym lub akcie sądowym, pochodzącym z czasu, gdy jeszcze dawne prawo obowiązywało.

Artykuł XXXII.

Sekwestracje egzekucyjne i sekwestracje dla zabezpieczenia, przed wejściem w życie Ordynacji egzekucyjnej dozwolone, a jeszcze nie uchylone w dniu, kiedy Ordynacya egzekucyjna zaczęła obowiązywać, będą, poczynawszy od tego ostatniego dnia, odbywały się według przepisów Ordynacji egzekucyjnej o administracji przymusowej.

Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela, w sekwestracji udział biorącego, może Sąd uchylić zamianowanie sekwestra podług dotychczasowych przepisów dokonane, a to nawet po prawomocności odpowiedniej uchwały, i zamianować zarządcę po myśli §§. 106 i 107 Ordynacji egzekucyjnej.

W miarę jak Ordynacya egzekucyjna powołuje Sądy do spółdziałania w administracji przymusowej, do czego też zamianowanie zarządcy należy, będzie to odtąd zadaniem Sądu, który przepisy Ordynacji egzekucyjnej do rozpoczęcia kroków w charakterze Sądu egzekucyjnego powołują.

Artykuł XXXIII.

Przymusowe licytacje posiadłości, dozwolone przed wejściem w życie Ordynacji egzekucyjnej, będą od dnia, gdy Ordynacya egzekucyjna zacznie obowiązywać, przeprowadzone zgodnie z przepisami teje o przymusowej sprzedaży, jeżeli w tym dniu nie były jeszcze rozpisane termina do odbycia licytacji. Jeżeli równocześnie kilku wierzycieli prowadzi egzekucję na jedną i tę samą posiadłość, a to sposobem licytacji przymusowej, przyjmuje się w tym przypadku, że już od chwili, gdy Ordynacya egzekucyjna zaczęła obowiązywać, wszyscy inni wierzyciele przystąpili do postępowania licytacyjnego, odbywającego się dla wierzyciela, który nasamprzód przymusową licytację posiadłości uzyskał.

Jeżeli w chwili, gdy Ordynacya egzekucyjna zacznie obowiązywać, termina licytacyjne już były prawomocnie rozpisane, ale jeszcze się z tej przy-

czynny nie odbyły, że prowadzący egzekucję od postępowania licytacyjnego odstąpił albo dopuścił do tego, że ono spoczywa, i jeżeli następnie, po wejściu w życie Ordynacji egzekucyjnej, postępowanie licytacyjne zostaje podjętem, będą w tem postępowaniu obowiązywały przepisy Ordynacji egzekucyjnej.

Z chwilą, gdy przepisy Ordynacji egzekucyjnej mają być stosowane, należy egzekucyjne postępowanie licytacyjne przenieść do Sądu, który przepisy Ordynacji egzekucyjnej powołują do rozpoczęcia kroków w charakterze Sądu egzekucyjnego.

Artykuł XXXIV.

Egzekucya na rzeczach ruchomych, prawach lub wierzitelnościach, przed wejściem w życie Ordynacji egzekucyjnej rozpoczęta, może być od dnia, w którym Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać, jedynie według postanowień tej Ordynacji dalej prowadzoną, jeżeli w dniu tym nie postąpiła dalej, aniżeli do prawomocnego uzasadnienia egzekucyjnego prawa zastawu na rzecz popierającego egzekucję wierzyciela.

Jeżeli w ślad za tem wypadnie Sądom spółdziałać w postępowaniu egzekucyjnem, należy odpowiednie czynności przekazać Sądowi, który przepisy Ordynacji egzekucyjnej do rozpoczęcia kroków w charakterze Sądu egzekucyjnego powołują.

Artykuł XXXV.

Jeżeli już po wejściu w życie Ordynacji egzekucyjnej wypadnie rozdzielić cenę kupna, uzyskaną w licytacji, która się według dotychczasowych przepisów odbyła, to będą Sądy postępowały zgodnie z odpowiednimi przepisami Ordynacji egzekucyjnej, chyba że w dniu, kiedy Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać, sądowa rozprawa nad rozdziałem ceny kupna już była zagajona. Jednakowo mimo że przepisy Ordynacji egzekucyjnej wejdą w zastosowanie, pozostaną dla rozdziału ceny kupna te Sądy właściwymi, które dotychczasowe przepisy prawne do tego powołują.

Artykuł XXXVI.

Ileokroć w myśl poprzednich postanowień winny być przepisy Ordynacji egzekucyjnej stosowane do postępowania egzekucyjnego, które już wisi w chwili, gdy Ordynacja egzekucyjna weszła w życie, rozporządzi Sąd w nadarżającym się przypadku z urzędu, co w celu przeniesienia egzekucyi do nowego postępowania konieczne jest potrzebnem, a w szczególności, w duchu Ordynacji egzekucyjnej prośbę egzekucyjną pojmując, przystosuje Sąd dozwolenie egzekucyi, już przedtem udzielone, do przepisów tej Ordynacji; nadto w przypadku, gdy wykonanie egzekucyi do innego Sądu należy, odstąpi sprawę Sądowi właściwemu.

Artykuł XXXVII.

Co się tyczy egzekucyjnych praw zastawu na ruchomych rzeczach fizycznych, w chwili wejścia w życie Ordynacji egzekucyjnej już istniejących, to liczy się czas jednego roku, w §. 256 Ordynacji egzekucyjnej ustanowiony, od dnia, w którym Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać.

Artykuł XXXVIII.

Na prośbę o egzekucję dla zaspokojenia, wniesioną po dniu, w którym Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać, ale opierającą się na egzekucyi dla zabezpieczenia, przed owym dniem wykonanej, będzie egzekucya zarządzona według przepisów Ordynacji egzekucyjnej, zachowując pierwszeństwo dla nabytych praw zastawu.

Artykuł XXXIX.

Rozstrzygnięcie prośby o dozwoleńie środka tymczasowego zabezpieczenia, która w dniu, kiedy Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać, już się w Sądzie znajduje, jakoteż wykonanie sądowego rozstrzygnięcia, na nią zapadłego, nastąpi według przepisów Ordynacji egzekucyjnej.

Skutki i trwanie środków zabezpieczających, podług dotychczasowych przepisów dozwolonych i wykonanych, ocenia się według przepisów w tej mierze dotąd obowiązujących. Co się zaś tyczy osobistych uwolnień od aresztu osobowego dla zabezpieczenia, tudzież jego wykonania, będą od wejścia w życie Ordynacji egzekucyjnej nawet w tym przypadku jej przepisy obowiązywały, gdy wykonanie już się przed owym dniem rozpoczęło.

Artykuł XL

Postanowienia artykułów XXIX i XXX, wejdą w życie z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, postanowienia zaś artykułów II do XXVIII i XXXI do XXXIX, z chwilą, gdy Ordynacja egzekucyjna zaczęła obowiązywać.

Artykuł XLI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Ministrowi sprawiedliwości.

Minister ten wyda wszelkie rozporządzenia, do wprowadzenia i przeprowadzenia niniejszej ustawy potrzebne, a w szczególności te, które wchodzą w zakres innych Ministerstw, w porozumieniu z temi Ministerstwami.

Wiedeń, dnia 27. maja 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gleispach r. w.